

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

11 mei 2009

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek
wat de procedure inzake echtscheiding
betreft**

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN MEVROUW LAHAYE-BATTHEU

Art. 2

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 2. In artikel 1254 van het Gerechtelijk Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 27 april 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1/ paragraaf 1, eerste lid wordt vervangen als volgt:

«De echtscheiding die wordt gevorderd op grond van artikel 229, § 3, van het Burgerlijk Wetboek, kan worden ingesteld bij verzoekschrift. De regels bepaald in de artikelen 1034bis tot 1034sexies zijn van toepassing op dit verzoekschrift. De echtscheiding die wordt gevorderd op grond van artikel 229, § 2, van het Burgerlijk Wetboek, wordt ingeleid bij verzoekschrift.

Voorgaand document:

Doc 52 **1706/ (2008/2009):**

001: Wetsvoorstel van de dames Lahaye-Battheu en Van Cauter.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

11 mai 2009

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code judiciaire en
ce qui concerne la procédure de divorce**

AMENDEMENTS

N°1 DE MME LAHAYE-BATTHEU

Art. 2

Remplacer cet article par ce qui suit:

«Art. 2. Dans l'article 1254 du Code judiciaire, modifié en dernier lieu par la loi du 27 avril 2007, les modifications suivantes sont apportées:

1/ Le § 1er, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

«La demande de divorce fondée sur l'article 229, § 3, du Code civil peut être introduite par une requête. Les règles prévues aux articles 1034bis à 1034sexies s'appliquent à cette requête. La demande de divorce fondée sur l'article 229, § 2, du Code civil est introduite par une requête. La requête est signée par chacun des époux ou par au moins un avocat. Un original et une

Document précédent:

Doc 52 **1706/ (2008/2009):**

001: Proposition de Mmes Lahaye-Battheu et Van Cauter.

Het verzoekschrift wordt door beide echtgenoten of door ten minste een advocaat ondertekend. Van het verzoekschrift wordt een origineel en een afschrift neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg. De partijen of één van de partijen kunnen toepassing maken van § 5.»;

2/ in § 5 worden de woorden «Tot aan de sluiting van de debatten kunnen de partijen of een van de partijen» vervangen door de woorden «Indien de echtscheiding wordt gevorderd op grond van artikel 229, § 1 of 229, § 3 van het Burgerlijk Wetboek kunnen de partijen of één van de partijen tot aan de sluiting van de debatten».

copie de la requête sont déposés au greffe du tribunal de première instance. Les parties ou l'une d'elles peuvent faire application du § 5.»;

2/ dans le § 5, les mots «Jusqu'à la clôture des débats, les parties ou l'une d'elles peuvent» sont remplacés par les mots «Lorsque la demande de divorce est fondée sur l'article 229, § 1er ou 229, § 3, du Code civil, les parties ou l'une d'elles peuvent, jusqu'à la clôture des débats».

VERANTWOORDING

Dit amendement verbetert de tekst technisch van de aanpassing van artikel 1254, § 1, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek om alle verwarring te vermijden. De geamendeerde tekst legt beter de nadruk op het verschil tussen enerzijds het geval waarin één van beide echtgenoten de echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting van het huwelijk vordert, en anderzijds het geval waarin ze die gezamenlijk vorderen. Het verschil op procedureel vlak is wezenlijk. De procedure tot echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting van het huwelijk op gezamenlijk verzoek is in se een procedure op eenzijdig verzoekschrift met een *sui generis*-karakter, net zoals de procedure echtscheiding door onderlinge toestemming.

Een uitdrukkelijke bepaling aangaande artikel 229, § 1, B.W. is niet nodig. Op die vordering blijft immers het gemeen recht van toepassing, dus de inleiding bij dagvaarding (art. 700 Ger. W.).

Artikel 1254, § 5, van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangepast omdat deze bepaling niet kan worden toegepast indien de zaak voor de rechter wordt gebracht via een eenzijdig verzoekschrift, hetgeen de regel is bij een vordering tot echtscheiding op grond van artikel 229, § 2, van het Burgerlijk Wetboek. In dat geval bestaat er immers geen «geding» en kan het (onbestaande) geding ook niet worden uitgebreid zoals toegestaan door artikel 1254, § 5, van het Gerechtelijk Wetboek.

In artikel 1254, § 1, eerste lid, Ger. W. wordt verduidelijkt dat artikel 1254, § 5, Ger. W. ook kan worden toegepast ingeval de echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting van het huwelijk gezamenlijk werd gevorderd (artikel 229, § 2, B.W.). Aangezien deze echtscheidingsvorm bij eenzijdig verzoekschrift kan worden ingeleid, is er geen sprake van een «geding» en kan het (onbestaande) geding ook niet worden uitgebreid zoals artikel 1254, § 5, Ger. W. toelaat. Toch is het nodig deze bepaling ook toepasselijk te laten zijn bij de echtscheiding op grond van artikel 229, § 2, B.W. Naast de echtscheiding zelf, kunnen immers andere facetten van de procedure behandeld worden zoals de vereffening-verdeling, de uitkering na echtscheiding,... Die andere facetten zouden kunnen leiden tot betwistingen en vergen dan een procedure

JUSTIFICATION

En ce qui concerne l'adaptation de l'article 1254, § 1er, du Code judiciaire, le présent amendement améliore le texte sur le plan technique afin d'éviter toute confusion. Le texte amendé établit plus clairement la distinction entre, d'une part, le cas où l'un des deux époux demande le divorce pour cause de désunion irrémédiable et, d'autre part, le cas où les époux formulent cette demande conjointement. Sur le plan de la procédure, la différence est essentielle. La procédure de divorce sur demande conjointe pour désunion irrémédiable des époux est, par essence, une procédure sur requête unilatérale revêtant un caractère *sui generis*, tout comme la procédure de divorce par consentement mutuel.

Il n'est pas nécessaire d'insérer une disposition explicite concernant l'article 229, § 1er, du Code civil. Le droit commun reste en effet applicable à cette action, à savoir l'introduction par citation (art. 700 du Code judiciaire).

Le présent amendement adapte l'article 1254, § 5, du Code judiciaire parce que cette disposition ne peut être appliquée si l'affaire est portée devant le juge par une requête unilatérale, ce qui est la règle lorsque la demande de divorce est fondée sur l'article 229, § 2, du Code civil. Dans ce cas, il n'existe en effet pas de «cause» et la cause (inexistante) ne peut pas non plus être étendue comme l'autorise l'article 1254, § 5, du Code judiciaire.

L'article 1254, § 1er, du Code judiciaire précise que l'article 1254, § 5, du même Code peut également être appliqué lorsque la demande de divorce pour désunion irrémédiable est formée conjointement (article 229, § 2, du Code civil). Cette forme de divorce pouvant être introduite par requête unilatérale, il n'est pas question de «cause» et la cause (inexistante) ne peut pas non plus être étendue comme l'autorise l'article 1254, § 5, du Code judiciaire. Il convient néanmoins d'autoriser également l'application de cette disposition lorsque la demande est fondée sur l'article 229, § 2, du Code civil. Outre le divorce en tant que tel, d'autres facettes de la procédure peuvent en effet être traitées, comme la liquidation-partage, la pension après divorce, etc. Ces autres facettes pourraient donner lieu à des contestations et donc nécessiter

op tegenspraak, die rechtsgeldig moet kunnen worden ingeleid, in staat worden gesteld en gebeurlijk in graad van beroep kunnen worden bestreden.

Nr. 2 VAN MEVROUW LAHAYE-BATTHEU

Art. 2/1 (*nieuw*)

Een artikel 2/1 invoegen, luidend als volgt:

«Art. 2/1. In artikel 1255, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatst vervangen bij wet van 27 april 2007, worden het eerste en het tweede lid vervangen als volgt:

«§ 1. Indien de echtscheiding gezamenlijk wordt gevorderd op grond van artikel 229, § 2, van het Burgerlijk Wetboek, spreekt de rechter de echtscheiding uit als hij vaststelt dat de partijen sinds meer dan zes maanden feitelijk gescheiden zijn.»».

VERANTWOORDING

In artikel 1254, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek wordt de manier van inleiding voor alle vormen van echtscheiding verduidelijkt. Het is onnodig en verwarringstichtend om dit nogmaals te herhalen in artikel 1255, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek voor wat betreft de vordering op grond van artikel 229, § 2, van het Burgerlijk Wetboek.

Nr. 3 VAN MEVROUW LAHAYE-BATTHEU

Art. 4

In het voorgestelde artikel 1271, de woorden «van de uitspraak» **vervangen door de woorden «vanaf de betekening».**

VERANTWOORDING

Na het doornemen van de opmerkingen van OVB, OBFG en professor Senaev (KULeuven) kwamen de indieners tot de conclusie dat de betekening van het vonnis toch vereist is om de termijn van hoger beroep te doen ingaan.

Op het eerste gezicht schijnt het onlogisch dat een vonnis van echtscheiding, bekomen op gezamenlijk verzoek van beide echtgenoten, door één van hen aan de andere moet worden betekend opdat het in kracht van gewijsde zou treden. Toch wordt er op gewezen dat de betekening wenselijk is, onder meer omdat in een vonnis echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting op gezamenlijk verzoek ook bepaalde geschilpunten kunnen worden beslecht die aan de echtscheidingsrechter worden voorgelegd als tussenvorde-

une procédure contradictoire, qui doit pouvoir être introduite valablement, mise en état et, le cas échéant, attaquée en degré d'appel.

N° 2 DE MME LAHAYE-BATTHEU

Art. 2/1 (*nouveau*)

Insérer un article 2/1 rédigé comme suit:

«Art. 2/1. Dans l'article 1255, § 1er, du même Code, remplacé en dernier lieu par la loi du 27 avril 2007, les alinéas 1er et 2 sont remplacés par ce qui suit:

«§ 1er. Lorsque le divorce est sollicité conjointement en vertu de l'article 229, § 2, du Code civil, le juge prononce le divorce s'il établit que les parties sont séparées de fait depuis plus de six mois.»».

JUSTIFICATION

L'article 1254, § 1er, du Code judiciaire définit le mode d'introduction de toutes les formes de divorce. Il est superflu, pour éviter toute confusion, de les répéter à l'article 1255, § 1er, du Code judiciaire pour les demandes introduites en vertu de l'article 229, § 2, du Code civil.

N° 3 DE MME LAHAYE-BATTHEU

Art. 4

Dans l'article 1271 proposé, remplacer les mots «de la prononciation» **par les mots «de la signification».**

JUSTIFICATION

Ayant étudié les observations formulées par l'OVB, l'OBFG et le professeur Senaev (KULeuven), nous sommes arrivés à la conclusion que la signification du jugement est tout de même requise pour que le délai d'appel puisse commencer à courir.

À première vue, il semble illogique qu'un jugement de divorce prononcé sur demande conjointe des deux époux doive être signifié par l'un d'eux à l'autre pour qu'il passe en force de chose jugée. Cependant, il est souligné que la signification est souhaitable, notamment parce qu'un jugement de divorce pour cause de désunion irrémédiable sur demande conjointe peut également trancher certains points litigieux soumis en tant que demandes incidentes au juge saisi du divorce, plus particulièrement lorsqu'il est question de liquidation-partage

ring, meer bepaald aangaande de vereffening-verdeling (bv. de aanstelling van een notaris-vereffenaar, de toelating om goederen die niet gevoeglijk kunnen worden verdeeld in het openbaar te verkopen, enz.) en aangaande de onderhoudsuitkering na echtscheiding. Het is, uitgaand van de praktische moeilijkheden die dergelijk onderscheid met zich mee zou brengen, niet aangewezen om in de wet een onderscheid te maken tussen enerzijds een vonnis van echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting van het huwelijk op gezamenlijk verzoek waarin enkel de echtscheiding wordt uitgesproken, en anderzijds een vonnis van echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting op gezamenlijk verzoek waarin tevens uitspraak wordt gedaan over een of meerdere tussenvorderingen.

Het vonnis van echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting van het huwelijk kent immers een fundamenteel verschil met het vonnis van echtscheiding door onderlinge toestemming dat niet betekend hoeft te worden om in kracht van gewijsde te treden. In laatstgenoemd vonnis wordt immers enkel uitspraak gedaan over de echtscheiding alleen en wordt, voorzover er gemeenschappelijke minderjarige kinderen zijn, de overeenkomst aangaande die kinderen gehomologeerd (artikel 1298 Ger. W.). In dergelijke procedure kunnen er nu eenmaal geen tussenvorderingen bij de rechtbank worden ingesteld zodat het uitgesloten is dat in zo'n vonnis tevens een tussenvordering wordt beslecht.

In het belang van de rechtszekerheid en om alle discussies daarover te vermijden, wordt er in de tekst van het amendement duidelijk op gewezen dat het vonnis moet betekend worden opdat het in kracht van gewijsde kan treden. Op initiatief van welke echtgenoot het vonnis wordt betekend, is daarbij onbelangrijk. Dit gebeurt op initiatief van de meest gerede partij. In de praktijk verdelen de echtgenoten meestal de kosten van betekening (ongeveer 200 euro) onder elkaar.

Nr. 4 VAN MEVROUW LAHAYE-BATTHEU

Art. 5

In het voorgestelde artikel 1272, de woorden «van de uitspraak» vervangen door de woorden «vanaf de betekening».

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording van amendement nr. 3.

Nr. 5 VAN MEVROUW LAHAYE-BATTHEU

Art. 7

Het voorgestelde artikel 1274, wordt vervangen als volgt:

(par exemple, la désignation d'un notaire-liquidateur, l'autorisation de vendre publiquement des biens qui ne peuvent pas être partagés commodément, etc.) et de pension alimentaire à verser après le divorce. De même, vu les difficultés pratiques qu'une telle distinction entraînerait, il n'est pas opportun que la loi fasse une distinction entre, d'une part, un jugement de divorce pour cause de désunion irrémédiable sur demande conjointe par lequel seul le divorce est prononcé, et, d'autre part, un jugement de divorce pour cause de désunion irrémédiable sur demande conjointe par lequel le juge statue également sur une ou plusieurs demandes incidentes.

Le jugement de divorce pour cause de désunion irrémédiable diffère clairement du jugement de divorce par consentement mutuel qui ne doit pas être signifié pour passer en force de chose jugée. En effet, dans ce cas, le juge ne statue que sur le divorce et homologue, s'il y a des enfants mineurs communs, les conventions relatives à ceux-ci (article 1298 du Code judiciaire). Dans ce type de procédure, aucune demande incidente ne peut être présentée au tribunal, de sorte qu'il est exclu qu'une telle demande soit également tranchée par un tel jugement.

Afin de garantir la sécurité juridique et d'éviter toute discussion à cet égard, le présent amendement précise clairement que le jugement doit être signifié pour pouvoir passer en force de chose jugée, et ce, à l'initiative de n'importe lequel des deux époux. La partie la plus diligente procédera à la signification. Dans la pratique, les époux se partagent la plupart du temps les frais de la signification (environ 200 euros).

N° 4 DE MME LAHAYE-BATTHEU

Art. 5

Dans l'article 1272 proposé, remplacer les mots «à compter de la prononciation» par les mots «à compter de la signification».

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement n°3.

N° 5 DE MME LAHAYE-BATTHEU

Art. 7

Remplacer l'article 1274 proposé par ce qui suit:

«Art. 1274. De termijn om zich in cassatie te voorzien tegen het arrest van het hof van beroep dat de echtscheiding uitspreekt op grond van artikel 229, § 1 en § 3, van het Burgerlijk Wetboek, wordt vastgesteld op drie maanden.

De termijn om zich in cassatie te voorzien tegen het arrest van het hof van beroep dat de echtscheiding uitspreekt op grond van artikel 229, § 2, van het Burgerlijk Wetboek, is drie maanden. Voorziening in cassatie door de partijen is slechts toegestaan indien ze ingesteld wordt door de beide echtgenoten afzonderlijk of gezamenlijk.

Deze termijn en de voorziening in cassatie schorsen de tenuitvoerlegging.».

VERANTWOORDING

De termijn voor voorziening in cassatie wordt voor alle gevallen van echtscheiding gelijk gemaakt. Naar aanleiding van diverse adviezen wordt gekozen voor een termijn die drie maanden bedraagt, in plaats van de initieel gekozen termijn van één maand.

Nr. 6 VAN MEVROUW LAHAYE-BATTHEU

Art. 7/1 (nieuw)

Een artikel 7/1 invoegen, luidend al volgt:

«Art. 7/1. Artikel 1299 van hetzelfde Wetboek, wordt vervangen als volgt:

«Art. 1299. Hoger beroep tegen het vonnis waarbij de echtscheiding is uitgesproken is slechts toegelaten indien het gesteund wordt op het niet vervullen van de wettelijke voorwaarden om de echtscheiding uit te spreken.

Het kan worden ingesteld door het openbaar ministerie binnen drie maanden te rekenen van de uitspraak. In dat geval wordt het aan beide partijen betekend.

Het kan eveneens worden ingesteld door één of beide echtgenoten, afzonderlijk of gezamenlijk, binnen drie maanden te rekenen van de uitspraak. In dat geval wordt het aan de procureur des Konings betekend, alsook, indien het door slechts één echtgenoot wordt ingesteld, aan de andere echtgenoot.».

«Art. 1274. Le délai pour se pourvoir en cassation contre une décision prononçant le divorce sur la base de l'article 299, §§ 1er et 3, du Code civil est de trois mois.

Le délai pour se pourvoir en cassation contre l'arrêt de la cour d'appel qui prononce le divorce sur la base de l'article 229, § 2, du Code civil, est de trois mois. Le pourvoi des parties n'est admissible qu'autant qu'il soit formé par les deux époux séparément ou conjointement.

Ce délai et le pourvoi sont suspensifs.».

JUSTIFICATION

Le délai de pourvoi en cassation est uniformisé pour tous les cas de divorce. À la suite de plusieurs avis, il est opté pour un délai de trois mois, au lieu du délai d'un mois initialement prévu.

N° 6 DE MME LAHAYE-BATTHEU

Art. 7/1 (nouveau)

Insérer un article 7/1, rédigé comme suit:

«Art. 7/1. L'article 1299 du même Code est remplacé par ce qui suit:

«Art. 1299. L'appel du jugement qui a prononcé le divorce, n'est admissible qu'autant qu'il soit fondé sur le non-respect des conditions légales pour prononcer le divorce.

Il peut être interjeté par le ministère public dans un délai de trois mois à compter du prononcé. Dans ce cas, il est signifié aux deux parties.

Il peut également être interjeté par l'un des époux ou par les deux, séparément ou conjointement, dans un délai de trois mois à compter du prononcé. Dans ce cas, il est signifié au procureur du Roi ainsi que, s'il n'est interjeté que par un seul époux, à l'autre époux.».

VERANTWOORDING

Artikel 1299 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat hoger beroep tegen het vonnis dat de echtscheiding door onderlinge toestemming uitspreekt, slechts toegelaten is als het ingesteld is door het openbaar ministerie.

Het hof van beroep te Brussel werd recent (februari 2009) geconfronteerd met een geval waarin een rechtbank van eerste aanleg de echtscheiding door onderlinge toestemming had uitgesproken hoewel daar wettelijk geen reden toe was, met andere woorden buiten de wettelijke voorwaarden waarin een echtscheiding door onderlinge toestemming kan worden uitgesproken. Het hoger beroep tegen dit vonnis, ingesteld door één der echtgenoten, werd – eigenlijk *contra legem* – door het hof ontvankelijk en gegrond verklaard.

De vigerende wettekst bevat dus een lacune. Het spreekt voor zich dat, wanneer de echtgenoten gezamenlijk de echtscheiding door onderlinge toestemming gevraagd en bekomen hebben, en alles volgens de wettelijke regels verlopen is, het uitgesloten is dat zij (alleen of samen) hoger beroep tegen zo'n vonnis zouden instellen. Maar als één echtgenoot, of beide samen, vaststellen dat de rechtbank van eerste aanleg een onregelmatigheid heeft begaan door een echtscheiding uit te spreken, hoewel de wettelijke voorwaarden daartoe niet of niet meer vervuld waren, zouden zij wel over een beroepsmogelijkheid moeten beschikken. Indien in zo een geval een monopolie wordt toegekend aan het openbaar ministerie, impliceert dit dat als het openbaar ministerie (om gelijk welke reden) niet reageert binnen de maande na de uitspraak, de echtgenoten definitief uit de echt gescheiden zijn, tegen de wettelijke regels in. Dit lijkt onaanvaardbaar, gelet op het enorme belang voor de rechtsonderhorige om al dan niet uit de echt gescheiden te zijn op basis van de (oorspronkelijke) overeenkomst echtscheiding door onderlinge toestemming.

Daarnaast wordt voorgesteld de termijn om in beroep te gaan op drie maanden te brengen, met het oog op het bekomen van een eenvormige regeling voor de beroepstermijn bij echtscheiding.

Nr. 7 VAN MEVROUW LAHAYE-BATTHEU

Art. 7/2 (nieuw)

Een artikel 7/2 invoegen, luidend:

«Art. 7/2. In artikel 1300 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden «binnen één maand» vervangen door de woorden «binnen drie maanden».».

VERANTWOORDING

Deze wijziging kadert in het eenmaken van de beroepstermijnen bij echtscheiding.

JUSTIFICATION

L'article 1299 du Code judiciaire dispose que l'appel du jugement qui a prononcé le divorce par consentement mutuel, n'est admissible qu'autant qu'il soit interjeté par le ministère public.

Récemment (en février 2009), la cour d'appel de Bruxelles a été saisie d'un cas dans lequel un tribunal de première instance avait prononcé le divorce par consentement mutuel, alors que légalement cela ne se justifiait pas, c'est-à-dire en dehors des conditions légales permettant de prononcer un divorce par consentement mutuel. L'appel de ce jugement, interjeté par l'un des conjoints, a été – *contra legem* en fait – déclaré recevable et fondé par la cour.

Le texte de loi en vigueur présente donc une lacune. Il va sans dire que lorsque les conjoints ont demandé et obtenu ensemble le divorce par consentement mutuel et que tout s'est déroulé conformément aux règles légales, il est exclu que ces conjoints fassent (individuellement ou ensemble) appel de pareil jugement. Mais si l'un des conjoints ou les deux conjoints constatent que le tribunal de première instance a commis une irrégularité en prononçant un divorce alors que les conditions légales à cette fin n'étaient pas ou plus remplies, ils devraient avoir une possibilité de recours. Si un monopole est accordé en pareilles circonstances au ministère public, cela signifie que si (pour quelque motif que ce soit) le ministère public ne réagit pas dans le mois du prononcé, le divorce des conjoints est définitif, et ce, au mépris des règles légales. Cela paraît inadmissible compte tenu de l'importance cruciale qu'il y a pour le justiciable à être divorcé ou non sur la base de la convention (initiale) de divorce par consentement mutuel.

Il est par ailleurs proposé de porter le délai d'appel à trois mois en vue d'uniformiser les règles relatives au délai d'appel en cas de divorce.

N° 7 DE MME LAHAYE-BATTHEU

Art. 7/2 (nouveau)

Insérer un article 7/2 rédigé comme suit:

«Art. 7/2. Dans l'article 1300 du même Code, les mots «dans le mois» sont remplacés par les mots «dans les trois mois».».

JUSTIFICATION

La modification proposée s'inscrit dans le cadre de l'uniformisation des délais d'appel en cas de divorce.

Nr. 8 VAN MEVROUW LAHAYE-BATTHEU

Art. 7/3 (*nieuw*)**Een artikel 7/3 invoegen, luidend:**

«Art. 7/3. Artikel 1281 van hetzelfde wetboek wordt opgeheven.».

VERANTWOORDING

Artikel 1281 bepaalt dat elke partij gehouden is het bewijs te leveren van haar verblijf in het aangewezen huis, zo dikwijls als dat van haar wordt gevorderd. Wanneer ze dat bewijs niet kan leveren of geen geldige reden kan geven voor het ontbreken van dat bewijs, kan de andere echtgenoot vorderen dat de voorlopige uitkering tot onderhoud wordt opgeheven of herzien, en, indien hij de verweerder is, dat de voortzetting van de vordering door de eiser niet toegestaan is.

Deze bepaling is een overblijfsel uit de tijd dat een getrouwde vrouw wettelijk gehouden was haar man overal te volgen; ze was daarvan, in het kader van een echtscheidingsprocedure, enkel vrijgesteld als ze kon aantonen te verblijven in het huis dat door de rechter was aangeduid. Deze «volgverplichting» voor de echtgenote werd echter al in 1958 afgeschaft, er bestaat dus geen reden om artikel 1281 van het Gerechtelijk Wetboek wel nog te laten bestaan.

Nr. 9 VAN MEVROUW LAHAYE-BATTHEU

Art. 8

Dit artikel doen vervallen.

VERANTWOORDING

Om een zo gelijkvormige termijn voor voorziening in cassatie te bekomen, ongeacht de vorm van echtscheiding, wordt de voorgestelde reductie van de termijn van drie maanden naar één maand, ingetrokken.

Sabien LAHAYE-BATTHEU (Open Vld)

N° 8 DE MME LAHAYE-BATTHEU

Art. 7/3 (*nouveau*)**Insérer un article 7/3 rédigé comme suit:**

«Art. 7/3. L'article 1281 du même Code est abrogé.».

JUSTIFICATION

L'article 1281 dispose que chacune des parties est tenue de justifier de sa résidence dans la maison indiquée, toutes les fois qu'elle en est requise. A défaut de cette justification ou de raisons valables, l'autre conjoint peut demander que la provision alimentaire soit supprimée ou révisée et, s'il est défendeur, que le demandeur ne soit pas admis à continuer les poursuites.

Cette disposition date du temps où la femme mariée était légalement obligée de suivre son mari où que ce soit. Elle n'en était dispensée, dans le cadre d'une procédure de divorce, que si elle pouvait démontrer qu'elle résidait dans la maison indiquée par le juge. Or, cette «obligation de suite» imposée à l'épouse ayant été abrogée dès 1958, rien ne justifie de conserver l'article 1281 du Code judiciaire.

N° 9 DE MME LAHAYE-BATTHEU

Art. 8

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

La proposition visant à ramener le délai de trois à un mois est retirée afin d'obtenir un délai aussi uniforme que possible pour le pourvoi en cassation, indépendamment de la nature du divorce.